TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 26. maijā *

Lieta C-306/08

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2008. gada 9. jūlijā cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv A. Alkovers Sanpedro [*A. Alcover San Pedro*], D. Kukovecs [*D. Kukovec*] un M. Konstantinidis [*M. Konstantinidis*], pārstāvji,

prasītāja,

pret

Spānijas Karalisti, ko pārstāv M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis,

atbildētāja.

* Tiesvedības valoda — spāņu.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*] (referents), R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un T. fon Danvics [*T. von Danwitz*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],
sekretāre R. Šereša [*R. Şereş*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 6. maija tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2010. gada 16. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu prasību Eiropas Komisija vēlas konstatēt, ka, ar 1994. gada 15. novembra Likuma Nr. 6/1994 par pilsētplānošanu Valensijas autonomajā kopienā regulējumu (*Ley 6/1994, de 15 de noviembre, Reguladora de la Actividad Urbanística de la Comunidad Valenciana*; turpmāk tekstā — "*LRAU*") un pēc tam ar 2005. gada 30. decembra Likuma Nr. 16/2005 par Valensijas autonomās kopienas pilsētplānošanas kodeksa izveidi (*Ley 16/2005, de 30 de diciembre, Urbanística Valenciana*; turpmāk tekstā — "*LUV*") secīgu piemērošanu piešķirot "integrētās rīcības programmas" (*Programas de Actuación Integrada*, turpmāk tekstā — "*PAI*"), Spānijas Karaliste nav izpildījusi

Padomes 1993. gada 14. jūnija Direktīvā 93/37/EEK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu piešķiršanas procedūras [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras] (OV L 199, 54. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2001. gada 13. septembra Direktīvu 2001/78/EK (OV L 258, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Direktīva 93/37"), un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvā 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas [būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūras (OV L 134, 114. lpp.), paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

Direktīva 92/50/EEK

2 Padomes 1992. gada 18. jūnija Direktīvas 92/50/EEK par procedūru koordinēšanu valsts pakalpojumu līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību] piešķiršanai (OV L 209, 1. lpp.) preambulas sešpadsmitajā apsvērumā ir noteikts:

"tā kā valsts pakalpojumu līgumi, jo īpaši īpašuma pārvaldīšanas jomā, var laiku pa laikam ietvert kādus būvdarbus; tā kā no Direktīvas 71/305/EEK izriet, ka, lai līgums būtu būvdarbu valsts līgums, tā priekšmetam ir jābūt būves izveidei; tā kā, ja šie

būvdarbi ir nejauši, nevis līguma priekšmets, to dēļ līgumu nevar uzskatīt par būvdarbu valsts līgumu".

3 Direktīvas 92/50 8. pantā ir noteikts:

"Līgumus, kuru priekšmets ir I A pielikumā uzskaitītie pakalpojumi, piešķir saskaņā ar III līdz VI sadaļas noteikumiem."

4 Direktīvas 92/50 I A pielikuma 12. kategorijā cita starpā ir minēti "arhitektūras pakalpojumi, inženierijas pakalpojumi un integrētās inženierijas pakalpojumi, pilsētplānošanas un ainavu arhitektūras pakalpojumi, radniecīgi zinātnisko un tehnisko konsultāciju pakalpojumi, kā arī tehniskās pārbaudes un analīzes pakalpojumi".

Direktīva 93/37

5 Direktīvas 93/37 1. pantā ir noteikts:

"Šajā direktīvā:

a) "būvdarbu valsts līgumi" [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi] ir līgumi, kas peļņas nolūkos rakstiski noslēgti starp būvuzņēmēju un līgumslēdzēju iestādi, kā tā definēta šā panta b) punktā, un kuru priekšmets ir vai nu tādu būvdarbu veikšana vai veikšana un projektēšana, kas saistīti ar kādu no II pielikumā minētajām darbībām vai turpmāk c) punktā definētiem darbiem, vai arī būvdarbu

veikšana vienalga kādiem līdzekļiem saskaņā ar līgumslēdzējas iestādes izvirzītām prasībām;

[..]

c) "būve" ir būvdarbu vai civilās celtniecības iznākums, par būvi uzskatot vienotu veselumu, kas pats par sevi spēj pildīt kādu saimniecisku un tehnisku funkciju;

d) "būvdarbu valsts koncesija" ir tāda paša tipa līgums, kā norādīts a) punktā, izņemot to, ka atlīdzība par veicamajiem darbiem ir vai nu tikai tiesības izmantot būvi, vai arī šīs tiesības kopā ar samaksu;

[..]."

6 Direktīvas 93/37 6. panta 6. punktā līgumslēdzējām iestādēm ir uzlikts pienākums ievērot nediskriminācijas principu.

7 Direktīvas 93/37 11. un 12. pantā ir izklāstīti vispārējie izsludināšanas noteikumi šajā jomā un cita starpā ir paredzēta paziņojuma par paredzamo publisko iepirkumu publicēšana *in extenso Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*, kā arī noteikti piedāvājumu pieņemšanas termiņi un līguma dokumentu un papildu dokumentu nosūtīšanas termiņi.

8 Direktīvas 93/37 24.–29. pantā ir izklāstīti piemērojamie uzņēmēju kvantitatīvās atlases kritēriji, tostarp uzņēmēju tehnisko iespēju novērtēšanas kritēriji.

Direktīva 2004/18

9 Atbilstoši Direktīvas 2004/18 preambulas 10. apsvērumam:

"Līgumu uzskata par būvdarbu valsts līgumu tikai tad, ja tā priekšmets konkrēti attiecas uz I pielikumā uzskaitītu darbību veikšanu, pat ja minētajā līgumā paredzēts sniegt arī citus pakalpojumus, kas vajadzīgi šādu darbību realizācijai. Pakalpojumu valsts līgumos, jo īpaši īpašuma apsaimniekošanas pakalpojumu jomā, dažos apstākļos var būt paredzēta būvdarbu veikšana. Tomēr — ciktāl šādi būvdarbi ir saistīti ar galveno līguma priekšmetu un var izrietēt no tā vai to papildināt — tas, ka minētie būvdarbi līgumā ir paredzēti, nav iemesls atzīt šo līgumu par būvdarbu valsts līgumu."

10 Direktīvas 2004/18 1. pantā ir noteikts:

"1. Šajā direktīvā piemēro 2. līdz 15. punktā norādītās definīcijas.

2. a) "Valsts līgumi [publiskā iepirkuma līgumi]" ir finansiāli līgumi, kurus rakstveidā savstarpēji noslēdz viens vai vairāki komersanti un viena vai vairākas līgumslēdzējas iestādes un kuru mērķis ir būvdarbu realizācija, produkcijas piegāde vai pakalpojumu sniegšana šīs direktīvas izpratnē;

b) "būvdarbu valsts līgumi [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi]" ir valsts līgumi [publiskā iepirkuma līgumi], kuru mērķis ir vai nu tādu būvdarbu realizācija vai projektēšana un realizācija, kas saistīti ar kādu no darbībām I pielikuma izpratnē, vai arī būve vai tās realizācija ar jebkādiem līdzekļiem, kas atbilst līgumslēdzējas iestādes norādītajām prasībām. "Būve" ir vispārīgās celtniecības vai

inženiertehnisko būvdarbu kopējais iznākums, kas pats par sevi spēj pildīt kādu saimniecisku vai tehnisku funkciju;

[..]

d) "pakalpojumu valsts līgumi [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumi]" ir valsts līgumi, kuri nav būvdarbu vai piegādes līgumi un kuru mērķis ir II pielikumā minēto pakalpojumu sniegšana.

[..]

3. "Būvdarbu koncesija" ir tāda paša veida līgums kā būvdarbu valsts līgums [būvdarbu publiskā iepirkuma līgums], izņemot to, ka atlīdzība par veicamajiem būvdarbiem ir vai nu konkrētā objekta izmantošanas tiesības, vai arī šīs tiesības un samaksa.

4. "Pakalpojumu koncesija" ir tāda paša veida līgums kā pakalpojumu valsts līgums [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgums], izņemot to, ka atlīdzība par pakalpojumu sniegšanu ir vai nu konkrētā pakalpojuma izmantošanas tiesības, vai arī šīs tiesības un samaksa.

[..]"

11 Direktīvas 2004/18 2. pantā līgumslēdzējām iestādēm ir noteikts pienākums ievērot nediskriminācijas, vienlīdzīgas attieksmes un pārskatāmības principus.

12 Direktīvas 2004/18 6. pantā ir noteikts aizliegums izpaust informāciju, ko uzņēmēji ir snieguši kā konfidenciālu.

13 Direktīvas 2004/18 17. pantā ir noteikts, ka, "neierobežojot 3. panta piemērošanu, šī direktīva neattiecas uz pakalpojumu koncesijām, kas noteiktas 1. panta 4. punktā".

14 Direktīvas 2004/18 24. pantā ir paredzēti noteikumi, kas piemērojami, pretendentiem iesniedzot [piedāvājumu] variantus un kad piešķiršanas kritērijs ir ekonomiski visizdevīgākais piedāvājums.

15 Direktīvas 2004/18 53. pantā ir izklāstīti iepirkuma līgumu piešķiršanas kritēriji un gadījumā, kad [līguma slēgšanas tiesības] tiek piešķirtas ekonomiski visizdevīgākajam piedāvājumam, līgumslēdzējai iestādei ir noteikts pienākums precizēt katra šāda kritērija relatīvo vērtību.

16 Direktīvas 2004/18 II A pielikuma 12. kategorijā cita starpā ir minēti "arhitektūras pakalpojumi, inženierijas pakalpojumi un integrētās inženierijas pakalpojumi, pilsētplānošanas un ainavu arhitektūras pakalpojumi, radniecīgi zinātnisko un tehnisko konsultāciju pakalpojumi, kā arī tehniskās pārbaudes un analīzes pakalpojumi".

Valensijas autonomās kopienas tiesiskais regulējums

PAI

17 *LRAU* un *LUV* ir paredzētas divas shēmas pilsētplānošanas īstenošanai, proti, atsevišķi projekti vienas teritorijas vienības gadījumā, kas ietver šīs teritorijas apbūvi, un integrēti projekti, kas paredz kopīgu pilsētplānošanu divām vai vairākām teritorijas vienībām saskaņā ar vienotu programmu, kas paredz minēto teritoriju pārveidi par apbūves teritorijām (*LRAU* 6. panta 2. un 3. punkts, kā arī *LUV* 14. un 15. pants).

18 *PAI* ir pilsētplānošanas instruments, kas regulē integrēta projekta īstenošanu (*LRAU* 12. panta G punkts un *LUV* 39. panta a) punkts). Tā mērķis ir noteikt integrētā projekta apjomu un tajā veicamos darbus, piemērojamos termiņus, projekta vadības tehniskos un ekonomiskos nosacījumus, pilsētplānošanas aģenta saistības un pienākumus (turpmāk tekstā — "pilsētplānotājs"), definējot viņa attiecības ar attiecīgajiem īpašniekiem un administrāciju, un garantijas, kuru mērķis ir nodrošināt minēto pienākumu ievērošanu un piemērojamās sankcijas (*LRAU* 29. panta 2. punkts un *LUV* 117. panta 1. punkts).

19 It īpaši *PAI* ir jāparedz precīzi noteikumi, lai sasniegtu šādus nepieciešamos mērķus: pilsētplānošanas īstenošanu visām teritorijām, attiecīgo teritoriju pievienošanu un integrāciju pastāvošajos infrastruktūru, elektroenerģijas, komunikāciju un sabiedrisko pakalpojumu tīklos, tādu teritoriju iegūšanu bez maksas administrācijas vajadzībām, kuras ir paredzētas sabiedriskajiem pakalpojumiem, valsts zemes īpašumam likumīgi piemērojamo apbūves tiesību iegūšanu bez maksas administrācijas vajadzībām, attiecīgo teritoriju juridiskās pārveides vadību un izdevumu un peļņas taisnīgu sadali starp ieinteresētajām personām (*LRAU* 30. pants un *LUV* 124. pants).

20 Kaut arī atsevišķu projektu īstenošana var būt gan publiska, gan privāta, *PAI* paredz tikai publisku īstenošanu, un administrācija var izlemt, vai projekta īstenošanas vadība būs tieša vai netieša (*LRAU* 7. panta 1. un 2. punkts, kā arī *LUV* 117. panta 4. punkts). Vadība ir tieša tad, ja visi darbi un ieguldījumi tiek finansēti no valsts fondiem un tos pārvalda administrācija, tās iestādes, vienības vai valsts uzņēmumi (*LRAU* 7. panta 2. punkts un *LUV* 117. panta 4. punkts), nepastāvot iespējai gūt finansiālu peļņu (*LUV* 128. panta 4. punkts). Turpretim netiešas vadības gadījumā administrācija deleģē pilsētplānotāja pilnvaras privātpersonai, kura var būt vai var nebūt teritoriju īpašniece un kura ir izvēlēta saskaņā ar publisku konkursa procedūru (*LRAU* 7. panta 2. punkts un *LUV* 117. panta 4. punkts).

Netieša vadība

21 *PAI* netiešas vadības gadījumā pilsētplānotājs ir valsts aģents, kas likumā paredzētajos gadījumos un saskaņā ar tā nosacījumiem ir atbildīgs par *PAI* paredzētu pilsētplānošanas darbību noteikšanu un izpildi, kuras katrā ziņā ietver tehnisko dokumentu vadlīniju sagatavošanu, attiecīgo lauku saimniecību paplašināšanas projektu piedāvāšanu un vadību, kā arī par pilsētplānošanu atbildīgā uzņēmēja būvnieka izvēli. Pilsētplānotājs finansē programmas īstenošanai nepieciešamo ieguldījumu, darbu, iekārtu un kompensāciju izmaksas, kuras ir jānodrošina pietiekamā veidā un apjomā; šīs izmaksas var tikt uzliktas programmā paredzēto apbūvējamo teritoriju īpašumiem, vai nu kompensējot ar apbūvējamo teritoriju, vai arī no integrētā projekta izrietošo apbūvējamo teritoriju īpašniekiem veicot samaksu naudā (*LRAU* 29. panta 9. punkta A apakšpunkts, kā arī *LUV* 119. pants un 162. panta 1. punkts). Minētās izmaksas tostarp ietver pilsētplānošanas darbu izmaksas un pilsētplānotāja finansiālo peļņu, kas saskaņā ar *LUV* ir ierobežota līdz 10 % no pilsētplānošanas izmaksām (*LRAU* 67. panta 1. punkts un *LUV* 168. pants).

22 Ar attiecīgo integrēto projektu saistītie īpašnieki var sadarboties, piedāvājot savu neapbūvēto teritoriju un pretī saņemot apbūvētas teritorijas. It īpaši tie var piedalīties proporcionālā pilsētplānošanas izmaksu segšanā, vai nu cedējot daļu no savas teritorijas pilsētplānotājam, vai arī samaksas pilsētplānotājam veidā apmaksājot naudā savu pilsētplānošanas izmaksu daļu (*LRAU* 29. panta 9. punkta B apakšpunkts un *LUV* 162. panta 2. punkts).

23 Īpašnieki, kas skaidri atsakās sadarboties, var prasīt īpašuma piespiedu atsavināšanu, pamatojoties uz attiecīgo teritoriju sākotnējo vērtību (*LRAU* 29. panta 9. punkta C apakšpunkts un *LUV* 162. panta 3. punkts).

24 Administrācija pēc savas iniciatīvas vai pilsētplānotāja lūguma izmanto savas publiskās priekšrocības, tādas kā īpašuma piespiedu atsavināšana vai lauku saimniecību piespiedu paplašināšana, ja tas ir nepieciešams, lai īstenotu *PAI* (*LRAU* 29. panta 10., 66. un 68. punkts, kā arī *LUV* 162. panta 3. punkts un 169. pants).

Piešķiršanas un apstiprināšanas procedūra

— *LRAU*

25 Saskaņā ar *LRAU* 44. pantu procedūra var tikt uzsākta pēc publisko tiesību apvienības vai indivīda iniciatīvas neatkarīgi no tā, vai indivīds ir vai nav teritoriju, kurām paredzēts veikt pilsētplānošanu, īpašnieks.

26 Saskaņā ar *LRAU* 45. panta 1. punktu ikviens indivīds var prasīt administrācijai publicēt *PAI* paredzēto tehnisko piedāvājumu, kurā ir jābūt ietvertai pilsētplānošanas apstiprinājuma kopijai, ko ir izdevusi kompetentā administrācija, vai indivīda pieteikuma kopijai, paredzot minimālos nosacījumus integrētā projekta piesaistīšanai un integrēšanai, kā arī sākotnējam pilsētplānošanas projektam ar veicamo pilsētplānošanas darbu aprakstu.

27 Atbilstoši *LRAU* 45. panta 2. punktam administrācija var vai nu noraidīt šo prasību, vai nepieciešamības gadījumā publicēt to kopā ar apsvērumiem un alternatīviem priekšlikumiem.

28 *LRAU* 46. pantā ir noteikts, ka *PAI* priekšlikums, kuru ir izstrādājis indivīds vai publiskas iniciatīvas gadījumā — kompetentā administrācija, tiek publicēts vispārējā ziņu laikrakstā un Valensijas autonomās kopienas *Oficiālajā Vēstnesī*. Saskaņā ar šo pašu tiesību normu sabiedrības informēšanas stadijā tiek pieņemti apsvērumi un tehniski piedāvājumi. Sabiedrības informēšanas stadijas beigās pretendenti var iesniegt juridiskus un finanšu piedāvājumus. Apsvērumi un tehniskie piedāvājumi atvērtās aploksnēs ir jāiesniedz 20 dienu laikā no *PAI* priekšlikuma publicēšanas un juridiskie un finanšu piedāvājumi — piecu dienu laikā no iepriekš minētā termiņa beigām, pastāvot iespējai termiņu pagarināt par 20 dienām.

29 *LRAU* 46. panta 2. punktā ir minēti dokumenti, kas veido daļu no, pirmkārt, tehniskā piedāvājuma, proti, it īpaši pilsētplānošanas darbu apraksts, un, otrkārt, juridiskā un finansiālā piedāvājuma, tostarp detalizēti noteikumi attiecībā uz ziņojumiem starp pilsētplānotāju un īpašniekiem, iespējamiem un jau pastāvošiem nolīgumiem ar īpašniekiem, pilsētplānošanas darbu plānoto izmaksu aprēķinu, pat ja tas būtu sākotnējs un aptuvens, un pilsētplānotāja samaksu ar atsauci uz labotajiem indeksiem salīdzinājumā ar plānotajām pilsētplānošanas darbu izmaksām.

30 Saskaņā ar *LRAU* 47. pantu administrācija var vai nu noraidīt visus piedāvājumus un vajadzības gadījumā nolemt tieši pārvaldīt *PAI*, vai arī apstiprināt *PAI*, definējot tā saturu tādējādi, ka no iesniegtajiem piedāvājumiem tiek izvēlēts tehniskais piedāvājums, kā arī juridiskais un finanšu piedāvājums, un izdarot šajos piedāvājumos daļējus grozījumus, kurus tā uzskata par lietderīgiem. Turklāt administrācija var piešķirt *PAI* tāda juridiskā un finanšu piedāvājuma iesniedzējam, kas attiecas uz visatbilstošāko tehnisko piedāvājumu. Šī piešķiršana tiek veikta saskaņā ar *PAI* ietvertajiem kritērijiem, ieskaitot garantijas un iespējas attiecīgajiem īpašniekiem sadarboties, lai atvieglotu un nodrošinātu integrētā projekta īstenošanu.

31 Administrācija un pilsētplānotājs paraksta pilsētplānošanas līgumu, kas saskaņā ar *LRAU* 32. panta c) punktu ietver viņu attiecīgās saistības, termiņus, pilsētplānotāja sniegtās garantijas, kā arī sodus, kas ir paredzēti gadījumā, ja pilsētplānotājs nepilda savus pienākumus.

32 *LRAU* 48. pantā ir paredzēta vienkāršota procedūra, kas tiek uzsākta pēc indivīda iniciatīvas.

33 Saskaņā ar *LRAU* 67. panta 3. punktu pilsētplānošanas projekta apstiprināšanas laikā *PAI* sākotnēji paredzētās izmaksas var tikt pārskatītas objektīvu un pilsētplānotājam neparedzamu iemeslu dēļ.

— LUV

34 Saskaņā ar *LUV* 130. pantu *PAI* piešķiršanas un apstiprināšanas procedūra var tikt uzsākta pēc publisko tiesību apvienības vai indivīda iniciatīvas neatkarīgi no tā, vai tie ir vai nav teritoriju, kurām paredzēts veikt pilsētplānošanu, īpašnieki.

35 Saskaņā ar *LUV* 130. panta 2. punktu indivīdi var pievienot savam lūgumam plānojumu, precizējot detalizētu vai strukturālu teritorijas, kurai tiek piedāvāts veikt pilsētplānošanu, attīstību, kā arī *LUV* 131. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā paredzētos dokumentus.

36 Saskaņā ar *LUV* 130. panta 3. punktu administrācija var vai nu noraidīt indivīda piedāvājumu, vai uzsākt netiešas pārvaldības procedūru, vai arī nolemt izmantot tiešu pārvaldību.

37 Atbilstoši *LUV* 130. panta 5. punktam administrācijas atbildes nesniegšana ir uzskatāma par piekrišanu, ja pirmā pretendenta iesniegtais piedāvājums ietver spēkā esošo strukturālās plānošanas direktīvu īstenošanu un administrācija neatbild uz lūgumu trīs mēnešu laikā.

38 Saskaņā ar *LUV* 131. panta 2. punktu lēmums uzsākt *PAI* netiešās pārvaldības procedūru ietver arī īpašu specifikāciju apstiprināšanu, kas regulē *PAI* piešķiršanas procedūru. Tajās ir jānorāda, vai tiek pieņemti piedāvātie varianti, un jānosaka minimālie nosacījumi, kādiem šīm specifikācijām ir jāatbilst.

39 Atbilstoši *LUV* 132. panta 2. un 4. punktam publiskā konkursa procedūra *PAI* piešķiršanai neatkarīgi no plānotās *PAI* vērtības ir jāpublicē vismaz *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* un Valensijas autonomās kopienas *Oficiālajā Vēstnesī*.

40 Saskaņā ar *LUV* 133. pantu pretendentu piedāvājumi ietver dokumentus, kas attiecas uz prasītajām spējām, tehnisko piedāvājumu, kā arī juridisko un finanšu piedāvājumu.

41 Pretendentu tehnisko un profesionālo spēju novērtēšanas kritēriji ir izklāstīti *LUV* 123. pantā.

42 Tehniskā piedāvājuma saturs ir precizēts *LUV* 126. pantā.

43 Savukārt juridiskā un finanšu piedāvājuma saturs ir precizēts *LUV* 127. pantā, saskaņā ar kuru tam ir jāietver noteikumi, kas regulē pilsētplānotāja attiecības ar attiecīgajiem īpašniekiem, un, it īpaši, detalizēti noteikumi attiecībā uz pilsētplānotāja samaksu, kā arī pietiekama informācija, kas ļauj īpašniekiem apzināt ekonomiskās sekas, kādas viņiem rada attiecīgais piedāvājums. Juridiskajā un finanšu piedāvājumā it īpaši ir jānorāda paredzētās pilsētplānošanas izmaksas, pilsētplānotāja peļņa un tirdzniecības koeficients, kas ir piemērojams, maksājot ar teritorijām.

44 *LUV* 135. panta 3. punktā ir izklāstīti *PAI* piešķiršanas kritēriji, kas ir jānovērtē tehniskā piedāvājuma gadījumā.

45 *LUV* 135. panta 4. punktā ir izklāstīti *PAI* piešķiršanas kritēriji, kas ir jānovērtē juridiskā un finanšu piedāvājuma gadījumā, it īpaši pilsētplānošanas izmaksu summa, kā arī vismazākā apbūvējamo teritoriju proporcija vai tiesības apbūvēt, kas tiek piešķirtas pilsētplānotājam lauku saimniecību piespiedu paplašināšanas rezultātā, vai pašu teritoriju vai to asociēto teritoriju vislielākā proporcija, kas ir jāpiešķir, ievērojot īpašos apbūves pienākumus, kas izriet no *PAI* apstiprināšanas.

46 *LUV* 137. pantā ir ietverti noteikumi, kas ir piemērojami *PAI* piešķiršanas un apstiprināšanas gadījumā. Saskaņā ar *LUV* 137. panta 5. punktu, ja ar *PAI* tiek grozīts strukturālais plāns, administrācija *PAI* var apstiprināt tad, ja ir saņemta pašvaldības galīgā atļauja.

47 *LUV* 138. pantā tiek prasīts, lai līgums ar pilsētplānotāju tiktu sagatavots administratīva dokumenta veidā viena mēneša laikā no iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas. Minētajā pantā ir uzskaitīti elementi, kas tajā ir jānorāda.

48 Saskaņā ar *LUV* 143. panta 4. punkta d) apakšpunktu, laužot līgumu ar pilsētplānotāju, administrācija var prasīt, lai pretendenti, kuri iesnieguši juridiskos un finanšu piedāvājumus attiecībā uz tehnisko piedāvājumu, kas ticis apstiprināts, izpildītu programmu, un pakārtoti — izsludināt konkursu, pamatojoties uz tehnisko piedāvājumu, kas ticis apstiprināts, noslēdzoties pirmajam konkursam.

49 Saskaņā ar *LUV* 155. panta 6. un 7. punktu administrācija var veikt grozījumus pilsētplānošanas projektā, kurš ir ietverts piedāvājumā, kas ticis apstiprināts, piešķirot *PAI*, ja šādi ieviestie grozījumi ietver paaugstinājumu, kas nepārsniedz 20 % no pilsētplānošanas darbu izmaksām.

50 Saskaņā ar *LUV* 168. panta 3. punktu pilsētplānošanas izmaksu maksimālā summa nevar tikt paaugstināta, neveicot tās pārvērtēšanu, un tā nevar ietvert tās pilsētplānošanas izmaksu daļas paaugstināšanu, kura atbilst pilsētplānotāja peļņai.

51 Attiecībā uz pilsētplānošanas darbu izpildi *LUV* tiek prasīts tos uzticēt uzņēmējam būvniekam, kuru ir izvēlējies pilsētplānotājs publiska konkursa rezultātā saskaņā ar publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas noteikumiem. Ne attiecīgais pilsētplānotājs, ne arī ar to saistītie uzņēmumi nevar piedalīties minētajā publiskajā konkursā.

52 Saskaņā ar *LUV* pirmo pārejas normu *PAI*, kuru īstenošana ir uzsākta pirms *LUV* stāšanās spēkā, proti, pirms 2006. gada 1. februāra, tiek regulētas ar *LRAU* tiktāl, ciktāl pirms šī datuma tās ir apstiprinājusi pašvaldība vai ir beidzies maksimālais termiņš, kādā bija jāpieņem skaidrs lēmums par to apstiprināšanu.

Pirmstiesas process un Komisijas prasība

53 Pēc sūdzību saņemšanas Komisija ar 2005. gada 21. marta brīdinājuma vēstuli informēja Spānijas Karalisti, ka vairākas *LRAU* normas attiecībā uz *PAI* piešķiršanu, pēc tās domām, ir pretrunā Direktīvai 93/37 un Direktīvai 92/50. Spānijas Karaliste uz šo brīdinājuma vēstuli atbildēja ar 2005. gada 31. marta vēstuli, apgalvojot, ka *PAI* piešķiršana nav uzskatāma par līgumu, uz kuru attiecas šīs direktīvas. Turklāt tā atsaucās uz plānoto *LUV* pieņemšanu, un tas arī bija pamats kontaktiem un sarakstei starp Spānijas Republiku un Komisiju.

54 Tā kā Komisija nebija apmierināta ar Spānijas Karalistes sniegtajiem paskaidrojumiem un uzskatīja, ka *PAI* piešķiršana, piemērojot *LRAU*, ir uzskatāma par minētajās direktīvās paredzēto prasību neievērošanu, tā 2005. gada 15. decembrī sagatavoja argumentētu atzinumu, kurā ietvertās prasības šai dalībvalstij bija jāizpilda trīs nedēļu laikā līdz — 2006. gada 6. janvārim.

55 Savā 2006. gada 26. janvāra atbildē uz argumentēto atzinumu Spānijas Karaliste norādīja uz *LUV* pieņemšanu, ar kuru tika atcelts *LRAU* un kura spēkā stāšanās bija paredzēta 2006. gada 1. februārī. Pēc informācijas apmaiņas ar Komisiju šī dalībvalsts ar 2006. gada 17. marta vēstuli iesniedza papildu apsvērumus.

56 Saistībā ar apgalvotā pārkāpuma turpināšanos un Direktīvas 2004/18 transponēšanai paredzētā termiņa beigšanos Komisija 2006. gada 10. aprīlī nosūtīja Spānijas Karalistei papildu brīdinājuma vēstuli, uz kuru pēdējā minētā atbildēja ar 2006. gada 7. jūlija vēstuli.

57 Uzskatot, ka, pirmkārt, *LUV*, un, otrkārt, *PAI* piešķiršana saskaņā ar *LRAU* laika posmā no 2005. gada 21. marta līdz 2006. gada 31. janvārim ir kvalificējami it īpaši kā Direktīvas 2004/18 pārkāpums, Komisija 2006. gada 12. oktobrī sagatavoja papildu argumentētu atzinumu.

58 Tā kā Spānijas Karaliste savā 2007. gada 11. janvāra atbildē uz papildu argumentēto atzinumu saglabāja savu nostāju, Komisija cēla šo prasību, kurā lūdza Tiesu konstatēt, ka Spānijas Karaliste:

— piešķirot *PAI* saskaņā ar *LRAU*, nav izpildījusi Direktīvas 93/37 1. pantā, 6. panta 6. punktā, 11., 12. un 24.–29. pantā paredzētos pienākumus;

— piešķirot *PAI* saskaņā ar *LUV*, nav izpildījusi Direktīvas 2004/18 2., 6., 24. un 30. pantā, 31. panta 4. punkta a) apakšpunktā un 53. pantā paredzētos pienākumus.

Par lūgumu atkārtoti sākt mutvārdu procesu

59 Ar 2010. gada 22. novembra vēstuli Komisija lūdza atkārtoti sākt mutvārdu procesu, būtībā apgalvojot, ka jautājums par kompetentās administrācijas finansiālu dalību, kuru analizēja ģenerāladvokāts savos secinājumos, ir būtisks strīda elements, kas prasa papildu skaidrojumus.

60 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa pēc savas ierosmes vai, ievērojot ģenerāladvokāta ieteikumu vai arī lietas dalībnieku lūgumu, var izdot rīkojumu par atkārtotu mutvārdu procesa sākšanu atbilstoši Reglamenta 61. pantam, ja tā uzskata, ka tai nav pietiekami skaidri lietas apstākļi vai ka lieta ir jāizskata, ņemot vērā argumentu, ko lietas dalībnieki nav apsprieduši (it īpaši skat. 2009. gada 8. septembra spriedumu lietā C-42/07 *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International*, Krājums, I-7633. lpp., 31. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

61 Turpretim Eiropas Savienības Tiesas Statūtos un Reglamentā lietas dalībniekiem nav paredzēta iespēja iesniegt apsvērumus par ģenerāladvokāta sniegtajiem secinājumiem (skat. iepriekš minētā sprieduma lietā *Liga Portuguesa de Futebol Profissional* un *Bwin International* 32. punktu).

62 Tiesa, uzklausījusi ģenerāladvokātu, uzskata, ka tai ir visa vajadzīgā informācija, lai izskatītu attiecīgo lietu, un ka lieta nebūtu jāizskata, ņemot vērā argumentu, par ko lietas dalībniekiem nav bijusi iespēja izteikties. Līdz ar to nav jāizdod rīkojums par mutvārdu procesa atkārtotu sākšanu.

Par prasību

Par pieņemamību

63 Spānijas Karaliste atsaucas uz prasības daļēju nepieņemamību tiktāl, ciktāl tā attiecas uz faktu, ka ar *LRAU* ir pārkāpti Direktīvas 93/37 noteikumi. Šajā ziņā Spānijas Karaliste kritiski vērtē, vai pirmajā argumentētajā atzinumā varēja prasīt, lai

tiktu nodrošināta *LRAU* atbilstība Direktīvai 93/37, tā vietā, lai atsauktos uz Direktīvu 2004/18, kuras transponēšanas valsts tiesībās termiņš bija gandrīz beidzies.

64 Pēc Spānijas Karalistes domām, *LRAU* piemērošana beidzās līdz ar *LUV* stāšanos spēkā un Komisija nav konstatējusi ievērojamu skaitu *PAI* apstiprināšanas gadījumu saskaņā ar *LRAU* laika posmā pirms *LUV* stāšanās spēkā. Turklāt Spānijas Karaliste uzskata, ka gadījumā, kad valsts un kopienas tiesiskais regulējums tiek atcelts vairāk nekā divus gadus pirms prasības celšanas, kā tas ir šajā gadījumā, vairs nepastāv interese tiesvedības turpināšanā.

65 Šajā ziņā ir jāatzīmē, ka par to, vai ir notikusi apgalvotā pienākumu neizpilde, ir jālemj, ievērojot tiesību aktus, kas bija spēkā 2006. gada 6. janvārī, proti, datumā, kad beidzās pirmajā 2005. gada 15. decembra argumentētajā atzinumā noteiktais termiņš. Jākonstatē, ka šajā datumā bija spēkā gan *LRAU*, gan Direktīva 93/37.

66 Attiecībā uz brīdi, kurā Komisija izvēlējās uzsākt tiesvedību pret Spānijas Karalisti, pietiek atgādināt, ka pildot EKL 211. pantā tai paredzēto uzdevumu, Komisijai ir jāuzrauga Līguma normu piemērošana un jāpārbauda, vai dalībvalstis ir rīkojušās saskaņā ar šīm normām. Ja tā uzskata, ka dalībvalsts ir pārkāpusi šīs normas, tās pienākums ir izvērtēt iespēju celt prasību pret šo valsti, konstatēt noteikumus, kurus šī dalībvalsts ir pārkāpusi, un izvēlēties brīdi, kurā tā uzsāk procedūru par pienākumu neizpildi; tomēr apsvērumi, kas šo izvēli nosaka, nevar ietekmēt prasības pieņemamību (skat. 1998. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-35/96 Komisija/Itālija, *Recueil*, I-3851. lpp., 27. punkts; 2005. gada 8. decembra spriedumu lietā C-33/04 Komisija/Luksemburga, Krājums, I-10629. lpp., 66. punkts, un 2009. gada 19. maija spriedumu lietā C-531/06 Komisija/Itālija, Krājums, I-4103. lpp., 23. punkts).

67 Ņemot vērā iepriekš minēto, Spānijas Karalistes izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par lietas būtību

Lietas dalībnieku argumenti

68 Komisija uzskata, ka vairāki aspekti attiecībā uz *PAI* piešķiršanu un netiešas pārvaldības apstiprināšanu saskaņā ar *LRAU* un *LUV* ir pretrunā attiecīgi Direktīvas 93/37 1. pantam, 6. panta 6. punktam, 11., 12. un 24.–29. pantam, kā arī Direktīvas 2004/18 2., 6., 24. un 30. pantam, 31. panta 4. punkta a) apakšpunktam un 53. pantam.

69 Komisija apgalvo, ka pastāvošās attiecības starp administrāciju un pilsētplānotāju saskaņā ar Direktīvām 93/37 un 2004/18 ir uzskatāmas par publiskā iepirkuma līgumu, kura galvenais mērķis, kā izriet no integrētā projekta apraksta, ir sabiedrisko infrastruktūras un pilsētplānošanas darbu izpilde.

70 Fakts, ka šo darbu fiziska izpilde saskaņā ar *LUV* pilsētplānotājam ir jāuztic uzņēmumam būvniekam, nekādā ziņā nemaina līguma kvalifikāciju par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu tiktāl, ciktāl pilsētplānotājs ir tas, kurš apsola administrācijai veikt šos darbus.

71 Attiecībā uz atlīdzību par *PAI* piešķiršanu un apstiprināšanu Komisija norāda, ka ar *LRAU* un *LUV* ir ieviesta sistēma, kurā pastāv divpusējs līgums starp pilsētplānotāju

un pašvaldību, saskaņā ar kuru atlīdzība pašvaldībai ietver publisko darbu izpildi un ar to noteiktu saistītu pakalpojumu sniegšanu. Turklāt pilsētplānotājs saņem no teritoriju īpašniekiem naudas summu vai tās ekvivalentu teritoriju izteiksmē.

72 Pēc Komisijas domām, tas, ka līgums ietver atlīdzību, parādās administrācijas lēmumā apstiprināt *PAI* un izvēlēties pilsētplānotāju, kā arī tās publisko priekšrocību veikšanā, lai nodrošinātu apstiprinātās *PAI* noteikumu ievērošanu.

73 Komisija piebilst, ka, ja administrācija nolemj tieši pārvaldīt *PAI*, tai pašai ir jāīsteno projekti un jāizmaksā darbiem nepieciešamās summas. Šajā gadījumā tai rodas izmaksas, kuras tā vēlāk liek segt īpašniekiem, kas nozīmē, ka, ja tā izvēlas netiešo pārvaldību, administrācija neko neizmaksā, bet arī neko nesaņem. Komisija secina, ka, izvēloties netiešo pārvaldību, administrācija vairs nesaņem noteiktus ieņēmumus; fakts, ka tā vairs nesedz noteiktus izdevumus, nekādi neliek apšaubīt šo apgalvojumu.

74 Visbeidzot, Komisija uzsver, ka trešo personu veikti maksājumi, kā izriet arī no 2001. gada 12. jūlija sprieduma lietā C-399/98 *Ordine degli Architetti* u.c. (*Recueil*, I-5409. lpp., 77. un 84. punkts), kā arī no 2007. gada 18. janvāra sprieduma lietā C-220/05 *Auroux* u.c. (Krājums, I-385. lpp., 45. un 57. punkts), liecina par atlīdzību.

75 Savā replikā Komisija norāda, ka *Tribunal Supremo* [Augstākā tiesa] ir sniegusi pilnīgi pretēju interpretāciju tai, kādu šajā gadījumā ir sniegusi Spānijas Karaliste un kas būtiski sakrīt ar Komisijas analīzi.

76 Savukārt Spānijas Karaliste apgalvo, ka attiecības starp administrāciju un pilsētplānotāju, ņemot vērā veidu, kādā tiek atlīdzināts pilsētplānotājam, ir uzskatāmas nevis par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu, bet par pakalpojumu koncesiju, kas neietilpst Direktīvu 93/37 un 2004/18 piemērošanas jomā, un ka līdz ar to uz *PAI* piešķiršanu attiecas primāro Savienības tiesību principi.

77 Pēc šīs dalībvalsts domām, Komisija ir sajauksi *PAI* ar attīstības darbu projektu, savukārt publisko darbu veikšana nav uzskatāma ne par ekskluzīvu *PAI* mērķi, ne arī par pamatmērķi. *PAI* apstiprināšana, to piešķirot, ietver arī lauku saimniecību paplašināšanas finansēšanu un pārvaldību, kā arī attīstības darbu piešķiršanu pakalpojumu sniedzējiem. Tādējādi pilsētplānotājs ir arī finansiāli atbildīgs par darbu izpildi un ir atbildīgs par nepieciešamo administratīvo procedūru veikšanu, lai nodrošinātu, ka darbības administrācijas labā tiek veiktas bez maksas un notiek taisnīga ar nekustamo īpašumu saistīto izdevumu un peļņas sadale starp īpašniekiem.

78 Tāpat Spānijas Karaliste apgalvo, ka administrācijai nav jāmaksā atlīdzība, jo pilsētplānotājam to maksā tikai īpašnieki.

79 Vispirms — īpašnieka pienākums finansēt attīstības izmaksas un līdz ar to samaksāt pilsētplānotājam izriet nevis no administrācijas vienpusēja lēmuma, bet gan tās brīvprātīga lēmuma piedalīties lauku saimniecību paplašināšanā un tādējādi gūt peļņu no jaunu apbūves zemju lietošanas.

80 Turpinot, *LRAU* un *LUV* nav paredzētas nekādas samaksas garantijas no valsts fondiem, no kuriem izriet līgums par atlīdzību starp administrāciju un pilsētplānotāju, kas ir atbildīgs administrācijas priekšā arī tādā gadījumā, ja uzņēmējs būvnieks vai īpašnieki neievēro to attiecīgos pienākumus.

81 Visbeidzot, izvēle par labu netiešai pārvaldībai tiešas pārvaldības vietā netiek izdarīta atlīdzības elementa dēļ, tāpat kā tas, ka administrācija izmanto savas publiskās priekšrocības, lai nodrošinātu lauku saimniecību paplašināšanu vai atsavināšanu.

82 Ņemot vērā šos apsvērumus, Spānijas Karaliste apgalvo, ka pilsētplānotājs ir jākvalificē nevis kā "konkursā uzvarējušais pretendents" attiecībā uz iepirkuma līgumu šaurā nozīmē, bet kā "koncesionārs", jo viņa atlīdzība ir atkarīga no apbūvējamo teritoriju izmantošanas tirgū, nevis no noteiktas cenas, kuru garantē administrācija. It īpaši viņam piemīt pakalpojumu koncesionāra raksturojums, jo lauku saimniecību paplašināšanas ekonomiskā pārvaldība ir visatbilstošākā funkcija no ekonomiskā viedokļa.

83 Turklāt Spānijas Karaliste apgalvo, ka Komisijas arguments ir pretrunā Direktīvu 93/37 un 2004/18 lietderīgajai iedarbībai.

Tiesas vērtējums

84 Vispirms ir jāatzīmē, ka šī prasība attiecas vienīgi uz pilsētplānošanas līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu saskaņā ar tiesību aktiem, kurus secīgi ir pieņēmusi Valensijas autonomā kopiena, pamatojoties uz tās reģionālajām pilnvarām pilsētplānošanas, zemes izmantošanas un teritorijas attīstības jomās.

85 Konkrētāk, Komisija pārmet Spānijas Karalistei *PAI* piešķiršanu, proti, integrētu projektu, kuru mērķis ir vairāku teritoriju kopīga plānošana saskaņā ar vienotu programmu, pārveidojot šīs teritorijas par apbūves teritorijām saskaņā ar, pirmkārt, *LRAU* un, otrkārt, *LUV*, piešķiršanu, pārkāpjot attiecīgi Direktīvu 93/37 un 2004/18 noteikumus.

86 Komisijas izteiktie pārmetumi attiecas tikai uz *PAI* apstiprināšanas procedūru netiešas pārvaldības gadījumā, kas saskaņā ar attiecīgo tiesisko regulējumu nozīmē, ka kompetentā līgumslēdzēja iestāde deleģē pilsētplānotāja pilnvaras privātpersonai, kura ir izvēlēta saskaņā ar publisku konkursa procedūru un kura var būt vai var nebūt attiecīgo teritoriju īpašniece.

87 Šajā ziņā Komisija apgalvo, ka attiecīgie pilsētplānošanas līgumi ir jākvalificē kā "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" un kā tādiem tiem ir jāatbilst prasībām, kas noteiktas Direktīvā 93/37 un pēc tam — Direktīvā 2004/18. Kā to Komisija atzīmējusi savā prasības pieteikumā un apstiprinājusi tiesas sēdē, minētais, runājot par iebildumiem, kas izteikti attiecībā uz *LRAU*, izriet no prasības juridiskā pamata, kas ir ierobežota tikai ar Direktīvas 93/37 pārkāpumu, un, runājot par iebildumiem, kas izteikti attiecībā uz *LUV*, — no papildu argumentētā atzinuma.

88 Attiecībā uz jēdzienu "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" Direktīvas 93/37 1. panta a) punkta izpratnē un Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir jānorāda, ka šis jēdziens attiecas uz līgumiem par atlīdzību, kas noslēgti rakstveidā starp, pirmkārt, vienu vai vairākiem uzņēmējiem, un, otrkārt, vienu vai vairākām līgumslēdzējām iestādēm un kuru mērķis ir darbu, kas attiecas uz kādu no Direktīvas 93/37 II pielikumā vai Direktīvas 2004/18 I pielikumā ietvertajām darbībām, vai darba, kas definēts Direktīvas 93/37 1. panta c) punktā un Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktā, izpilde vai izpilde un plānošana, vai arī darbu, kas atbilst līgumslēdzējas iestādes precizētajām vajadzībām, īstenošana ar jebkādiem līdzekļiem.

89 Turklāt no Direktīvas 92/50 sešpadsmitā apsvēruma un Direktīvas 2004/18 10. apsvēruma, skatot tos kopā ar attiecīgi Direktīvas 93/37 1. panta a) punktu un Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunktu, izriet, ka līgumu var uzskatīt par "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu" tikai tad, ja tā mērķis atbilst definīcijai, kas ietverta iepriekšējā punktā, un ja ar darbiem, kam ir papildu raksturs un kuri neveido

līguma priekšmetu, nevar pamatot šī līguma kvalifikāciju par būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu.

90 Turklāt no Tiesas judikatūras izriet, ka tad, ja līgums ietver elementus, kam ir būvdarbu publiskā iepirkuma līguma iezīmes, un tādus elementus, kam ir cita veida publiskā iepirkuma līguma iezīmes, to, kuras Savienības tiesību normas par publiskajiem iepirkumiem ir principā jāpiemēro, nosaka līguma galvenais priekšmets (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Auroux* u.c., 37. punkts).

91 Šī noteikšana ir jāveic, ievērojot būtiskos pienākumus, kas prevalē un *per se* raksturo šo iepirkuma līgumu, atšķirībā no pienākumiem, kuriem ir tikai papildu raksturs un kurus paredz pats līguma priekšmets (2008. gada 21. februāra spriedums lietā C-412/04 Komisija/Itālija, Krājums, I-619. lpp., 49. punkts).

92 Šajā gadījumā ir jāatzīmē, ka Komisija apgalvo vien to, ka strīdīgie pilsētplānošanas līgumi ir jākvalificē kā "būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi" tāpēc, ka *PAI* galvenais mērķis Direktīvas 93/37 1. panta c) punkta un Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē ir pilsētplānošanas "darbi" divām vai vairākām teritorijām, kuru rezultātā tiek izbūvēta pieeja pa asfaltētu šoseju, piegādāts dzeramais ūdens un elektroenerģija, aizvadīts notekūdens un nodrošināts apgaismojums. Šajā ziņā Komisija atzīmē, ka pilsētplānotāja sniegtajiem pakalpojumiem, tādiem kā tehnisko dokumentu sagatavošana, attīstības projekta izstrāde un vadība vai arī — saskaņā ar *LUV* — uzņēmēja, kas veiks darbus, izvēle, ir pakārtota nozīme.

93 Tāpat ir jāatzīmē, ka Spānijas Karaliste noraida Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru *PAI* ir jākvalificē kā "būve [pilsētplānošanas darbi]" Direktīvu 93/37 un 2004/18 izpratnē, un apstiprina, ka šādu darbu izpilde nav tās ekskluzīvs mērķis vai pamatmērķis.

Šajā ziņā šī dalībvalsts apgalvo, ka pilsētplānotājs ir arī finansiāli atbildīgs par darbu izpildi un par nepieciešamo pasākumu veikšanu, lai nodrošinātu, ka administrācijai darbi tiek veikti bez maksas, kā arī par ar šiem darbiem saistīto izmaksu un ar nekustamo īpašumu saistītās peļņas taisnīgu sadali starp apbūvējamo teritoriju īpašniekiem, kas šos darbus finansē. Turklāt minētā dalībvalsts apgalvo, ka attiecīgie līgumi ir jākvalificē kā "pakalpojumu koncesija" Direktīvas 2004/18 1. panta 4. punkta izpratnē.

94 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai pienākumu neizpildes procedūras ietvaros atbilstoši EKL 226. pantam Komisijai ir jāpierāda, ka pastāv apgalvotā pienākumu neizpilde, sniedzot Tiesai informāciju, kas vajadzīga, lai pārbaudītu, vai pastāv pienākumu neizpilde, bez tiesībām Komisijai pamatoties uz jebkādu pieņēmumu (2011. gada 27. janvāra spriedums lietā C-490/09 Komisija/Luksemburga, Krājums, I-247. lpp., 49. punkts un tajā minētā judikatūra).

95 Šajā ziņā un runājot par darbībām, par kuru izpildi ir atbildīgs pilsētplānotājs, ir jākonstatē, ka neraugoties uz Spānijas Republikas analīzē sniegtajiem argumentiem, Komisija nav vēlējusies pamatot savus argumentus un atspēkot dalībvalsts atbildētājas argumentus, izvērtējos šos elementus sīkāk.

96 Patiešām, nav konstatēts, ka darbi, kas ietver attiecīgo teritoriju savienošanu un integrāciju pastāvošajos infrastruktūras, elektroenerģijas, komunikāciju un publisko pakalpojumu tīklos, ir uzskatāmi par galveno mērķi līgumam, kas *PAI* ietvaros noslēgts starp pašvaldību un pilsētplānotāju, izvēloties netiešo pārvaldību. *PAI* īstenošana, ko veic pilsētplānotājs, kā it īpaši izriet no šī sprieduma 21. un 23. punkta, ietver darbības, kuras nevar kvalificēt kā "darbus" direktīvu, kuras Komisija minējusi savā prasības pieteikumā, izpratnē, proti, attīstības plāna sagatavošanu, attiecīgā lauku saimniecību paplašināšanas projekta piedāvāšanu un vadību, tādu teritoriju iegūšanu bez maksas

administrācijas vajadzībām, kuras ir paredzētas kā valsts īpašums un pašvaldības īpašums, attiecīgo teritoriju juridiskās pārveides vadību, izdevumu un peļņas taisnīgu sadali starp ieinteresētajām personām, kā arī darbības saistībā ar investīciju izmaksu, darbu, iekārtu un kompensāciju, kas nepieciešamas *PAI* izpildei, finansēšanu un nodrošināšanu. Tāpat tas ir arī gadījumā, kad pilsētplānotājam, kā tas ir precizēts *LUV* 119. panta 1. punktā, ir jāorganizē publisks konkurss ar mērķi noteikt uzņēmēju būvnieku, kuram tiks uzticēta pilsētplānošanas darbu izpilde.

97 Turklāt ir jākonstatē, ka dažas no iepriekšējā punktā izklāstītajām saskaņā gan ar *LRAU*, gan ar *LUV PAI* ietvertajām darbībām pēc savas būtības, šķiet, atbilst darbībām, kas ir paredzētas Direktīvas 92/50 I A pielikuma 12. kategorijā un Direktīvas 2004/18 II A pielikumā un attiecas uz pakalpojumiem, kas ietverti attiecīgi Direktīvas 92/50 1. panta a) punktā un Direktīvas 2004/18 1. panta 2. punkta d) apakšpunktā.

98 No minētā izriet, ka Komisija nav pierādījusi, ka līguma, kas noslēgts starp pašvaldību un pilsētplānotāju, galvenais mērķis ir būvdarbu publiskā iepirkuma līgumi Direktīvas 93/37 vai Direktīvas 2004/18 izpratnē, kas ir priekšnosacījums, lai konstatētu apgalvoto pienākumu neizpildi.

99 No iepriekš minētā izriet, ka Komisijas prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

100 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Spānijas Karaliste ir prasījusi piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējai minētai spriedums ir nelabvēlīgs, jāpiespriež Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nosprież:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]